

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 12Co/114/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4118204866
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Soňa Zmeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4118204866.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Zmekovej a sudkýň JUDr. Renáty Pátrovičovej a JUDr. Denisy Šaligovej v spore žalobcu: MINIHOTOVOST, SE, so sídlom námestie T. G. Masaryka 2392/17, 690 02 Břeclav, Česká republika, IČO: 043 55 211, zastúpenému JUDr. Katarínou Hegedúšovou, advokátkou so sídlom Majerníková 3479/3A, 841 05 Bratislava, proti žalovanej: I. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom T., o zaplatenie sumy 100 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nitra č. k. 17Csp/60/2018-26 zo dňa 27.09.2018 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zamietol žalobu a žalovanej nepriznal nárok na náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie odôvodnil s odkazom na ustanovenie § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1, 2, 3, 5, 6, § 657, § 559 ods. 1, 2, § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 2 písm. a) zákona č. 266/2005 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 290, § 297 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Výrok o trovách konania súd odôvodnil podľa § 255 ods. 1 CSP.

2. Súd v odôvodnení rozsudku konštatoval, že žalobca tvrdil, že so žalovanou uzavrel na diaľku zmluvu o úvere, na základe ktorej jej poskytol úver vo výške 100 eur. Z predloženej listiny označenej ako zmluva, ktorá nie je podpísaná a ani na nej nie je uvedený dátum vyplýva, že táto zmluva mala byť spotrebiteľskou zmluvou, pretože pri jej uzatváraní konal žalobca v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti a žalovaná, ktorá je fyzickou osobou nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti, čím sa pri rozhodovaní o žalobe otvoril priestor pre aplikáciu ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ktoré predstavujú základný právny rámec ochrany spotrebiteľa. Keďže poskytnutie peňažných prostriedkov bolo medzi stranami dohodnuté bezúročne, prijal záver, že strany uzavreli zmluvu o pôžičke podľa § 657 a nasl. Občianskeho zákonníka a nie zmluvu o úvere podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Jednou z podstatných náležitostí zmluvy o úvere je totiž výslovná dohoda o úrokoch. Zmluva o pôžičke je reálnou zmluvou (vzniká odovzdaním požičanej veci), zatiaľ čo zmluva o úvere je zmluvou konsenzuálnou (vzniká už na základe dohody, že veriteľ poskytne peňažné prostriedky, a to až keď ho o to dlžník požiadajú). Žalobca však v konaní nielenže nepreukázal existenciu zmluvného vzťahu, ale nepreukázal ani splnenie svojho zmluvného záväzku, ktorým bolo reálne poskytnutie peňažných prostriedkov žalovanej vo výške 100 eur. Vôbec teda nepreukázal, či vôbec nastali účinky „zmluvy o úvere“ a záväzok žalovanej vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v lehote 28 dní od ich poskytnutia. Súd vzhľadom na nepreukázanie bremena tvrdenia (uzavretia pôžičky

a reálne poskytnutie pôžičky) a bremena dokazovania (predloženie uvedených listinných dôkazov) zo strany žalobcu v celom rozsahu žalobu zamietol.

3. Rovnako súd prvej inštancie zamietol aj nárok žalobcu na zaplatenie poplatkov za upomienky, označených v žalobe nesprávne ako zmluvná pokuta. Dôvodom bolo neunesenie dôkazného bremena o tom, že žalobca vôbec zaslal žalovanej upomienku. Okrem toho uvedený nárok vyhodnotil ako neprijateľný a teda aj neplatný, pretože žalovaná nemala ako spotrebiteľ možnosť znenie zmluvy ovplyvniť, mala iba možnosť zmluvu ako celok prijať a podrobiť sa aj jej nanúteným dojednaniam alebo ju ako celok odmietnuť.

4. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Namietal nesprávne skutkové zistenia a nesprávne právne posúdenie veci. Zopakoval tvrdenia uvádzané v žalobe, že so žalovanou uzatvoril dňa 20.04.2015 zmluvu o úvere č. 464736, na základe ktorej jej poskytol krátkodobý bezúčelový úver vo výške 100 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala vrátiť a zaplatiť celkové náklady spojené s úverom vo výške 28 eur. Úver poskytol na účet žalovanej, o čom predložil súdu prvej inštancie dôkaz vo forme príloh k žalobe. Nesúhlasil s konštatovaním súdu, že neunesol dôkazné bremeno. Podľa neho uplatňovaný nárok bol dostatočne preukázaný a podložený listinnými dôkazmi priloženými k žalobe. K odvolaniu zároveň pripojil výpis z jeho účtu.

5. Žalovaná sa k odvolaniu nevyjadřila.

6. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 CSP) viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP) ako aj skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), prejednal vec s verejným vyhlásením rozsudku (§ 385 ods. 1, § 378 ods. 1, § 219 ods. 3 CSP) a po prejednaní veci urobil záver, že rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny. Preto tento rozsudok podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

7. Odvolací súd je zo zákona viazaný odvolacími dôvodmi odvolateľa (§ 380 ods. 1 CSP), čo znamená, že posudzuje dôvodnosť odvolania len podľa opísaných dôvodov odvolania odvolateľom, s výnimkou väd, ktoré by sa týkali procesných podmienok, pretože na takéto vady by odvolací súd musel prihliadať, aj keby neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené (§ 380 ods. 2 CSP).

8. Žalobca v podanom odvolaní namietal, že listinnými dôkazmi pripojenými k žalobe preukázal poskytnutie finančných prostriedkov žalovanej vo výške 100 eur, a zopakoval skutkové tvrdenia o uzatvorení zmluvy uvádzané aj v žalobe. S týmto tvrdením žalobcu sa odvolací súd nemohol stotožniť, pretože ako vyplýva o žaloby, ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení označil žalobca len výpis z obchodného registra, zmluvu o spotrebiteľskom úvere a všeobecné podmienky poskytnutia úveru. Okrem týchto v žalobe označených listinných dôkazov priložil žalobca k žalobe aj rozhodcovskú zmluvu a dohodu o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov. Doklad o poukázaní finančných prostriedkov vo výške 100 eur na účet žalovanej nebol súdu prvej inštancie predložený. Tento dôkaz žalobca predložil až v odvolacom konaní spolu s odvolaním.

9. Vzhľadom na to, že tento prostriedok procesného útoku mohol žalobca uplatniť aj pred súdom prvej inštancie, odvolací súd ho v konaní nemohol akceptovať, pretože ide o tzv. novotu v odvolacom konaní podľa § 366 CSP, podľa ktorého prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak: a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. Keďže žalobca v odvolaní namietal len to, že preukázal poskytnutie finančných prostriedkov žalovanej už pred súdom prvej inštancie, avšak k iným skutočnostiam, pre ktoré súd prvej inštancie podľa odôvodnenia rozsudku žalobu zamietol, sa nevyjadřil a ani voči daným záverom žiadne námietky nevzniesol, nemal ani odvolací súd, ktorý je viazaný len odvolacími dôvodmi podľa § 380 CSP, dôvod zaoberať sa ďalšími nárokmi, ktoré boli rovnako pre neunesenie dôkazného bremena zamietnuté. Bez prihliadnutia na žalobcom predložený dôkaz v odvolacom konaní bol teda záver súdu prvej inštancie o nepreukázaní plnenia zo zmluvy správny.

10. Vychádzajúc zo záverov súdu prvej inštancie o neunesení dôkazného bremena žalobcom odvolací súd považoval námietky žalobcu vznesené v odvolaní za neopodstatnené a nedôvodné. Na základe toho rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

11. S ohľadom na výsledok odvolacieho konania má úspešná žalovaná nárok na náhradu trov konania (§ 255 ods. 1 CSP). Keďže jej však v tomto štádiu konania žiadne trovy nevznikli, odvolací súd rozhodol (§ 396 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP), že sa jej nárok na ich náhradu nepriznáva.

12. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu možno podať dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).